

61. Ταμποῦρι, Μοῦσ' ἁρμονικῇ,

Ὡς πότε σιωποῦμε;

Ὡς πότε δὲ καρδιὰ κακὴ,

Καὶ πότε θὰ χαροῦμε;

Ἡ ὥρα τρέχει, καὶ περνᾷ,

Κ' αἰώνια διαβαίνει.

Καὶ ἡ νεότης μας γερνᾷ,

Καὶ μάταια πηγαίνει.

Καὶ ἂν τὸ ἄνθος τὸ παρὸν

Παντάθλια πατοῦμεν,

Εἰς ἄλλον τάχα ποιὸν καιρὸν,

Ἐλπίζεις νὰ τὸ βροῦμεν;

Ἄς πᾶν ἡ λύπες 'ς τὸ καλό.

Ἄς πᾶν καὶ ἡ φροντίδες.

Κι ἄς πέσουν ὅλες 'ς τὸ γιαλὸ

Μὲ ταῖς χρυσαῖς ἐλπίδαῖς.

Κ' ἐμεῖς ἐλεύθεροι λοιπὸν

'Σ αὐτὴν τὴν μιὰν τὴν ὥρα

Τῆς μουσικῆς μας τὸν καρπὸν

Ἄς εὐφρανθοῦμεν τώρα.

~~~~~

62. 'Σ ἓνα κῆπον σιωπῶντας,

Τὸ ταμπούρι μου λαλῶντας,

Βλέπω κ' ἔρχεται μιὰ νέα,

Πολυθέλγητρη καὶ ωραία.